

det øjeblikkelige Prisniveau og lidt til. Af smaa i Samfundet findes der vel nu kun dem, der ikke kan arbejde; de skal selvfølgelig forsørges godt, men af Hensyn til dem behøver vi dog ikke at holde for lave, det vil sige tabbringende, Jernbanetakster.

En stor Del af Tingets Medlemmer og den højtærede Minister ogsaa var i Gaar ude at se paa nogle enkelte store Virksomheder. Disse Virksomheder er dog en Del af dem, hvorpaa Danmarks økonomiske og kulturelle Fremtid skal baseres. Skal vi nu støtte disse Virksomheder i deres Arbejde, eller skal vi hemme dem ved Paalæg af Skatter af prohibitiv Art, i hvilken Retning Dækningen af Underskuddet af Statsvirksomhederne vil være en medvirkende Faktor?

Jeg vil ligesom de Ordførere, der har talt tidligere, anbefale, at Lovforslaget henvises til en hurtig Udvalgsbehandling. Det var meget ønskeligt, om den kunde bringes til Ende inden den 1. Oktober, og jeg skal paa mit Partis Vegne bidrage mit til, at der kan opnaas et saa godt Resultat, som det overhovedet er muligt.

Wilmann: Jeg har bedt om Ordet for at lægge et Par Ord ind for, at vi maa faa Lov til at beholde Dobbeltbilletterne omkring de store Byer. Mit Partis Ordfører har allerede fremhævet nogle Momenter, der taler herfor, og som Repræsentant for en Kreds, hvis Befolkning i stor Udstrækning har Brug for denne Adgang til en lille Smule billigere Billetter, vil jeg bede om, at vi maa beholde Dobbeltbilletterne. Det Beløb, der er opført — gaar jeg ud fra —, er ikke helt og holdent Nettoindtægt. Ophævelsen af Dobbeltbilletsystemet vil medføre et betydeligt forøget Arbejde, naar man skal sælge Billetter to Gange i Stedet for een Gang, det gælder navnlig i København og nærmeste Omegn. Naar man ser, hvordan Folk om Søndagen og Lørdag Aften staa i Kø i lang Tid for at købe deres Billetter, kan man skønne, at Jernbanepersonalet har et meget betydeligt Arbejde med at sælge disse Billetter. Et andet Moment, jeg vil fremhæve, ved denne Forhøjelse af Billetprisen er, at det ikke er sikkert, at en Forhøjelse paa denne Maade virkelig vil skaffe en saa stærkt forøget Indtægt, som der er regnet med. Jeg er tilbøjelig til at tro, hvad jeg har fremhævet ved tidligere Lejligheder, hvor der har været Tale om Jernbanetakster, at i samme Omfang, som vi forøger Priserne paa Nærtrafikken,

vil Sporvognstrafikken tage til, og Regnstykket kommer derfor ikke til at vise saa stort Udbytte som paaregnet. Jeg har ved tidligere Lejligheder kunnet paavise, at efterhaanden som Sporvejslinierne omkring i Omegnen er oprettede, er Billet-salget gaaet betydeligt ned paa de paagældende Jernbanestationer, som berøres af vore Sporvogne. Disse to Momenter har jeg gerne villet fremføre, idet jeg beder om, at man bibeholder Dobbeltbilletterne. Det Beløb, det drejer sig om, er i Virkeligheden i Sammenligning med det, der skal skaffes til Veje, ikke overordentlig stort.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Hassing Jørgensen*): Det fremsatte Lovforslag betyder ikke, som Venstres Ordførers (Thomas Larsen) mente, en Anerkendelse af Venstres Standpunkt i denne Sag. Forskellen mellem den ærede Ordfører og mit Standpunkt i denne Sag er en Tempoforskel. Det ærede Medlem har villet gaa hurtigere frem med Takstforhøjelserne, end man fra Regeringens Side har kunnet anerkende det, idet det fra vor Side stadig og med Rette har været hævdet, at disse Forhøjelser kun skal indføres, efterhaanden som det er strengt nødvendigt. Det ærede Medlem vilde foretrække, naar man nu skulde gaa til en Forhøjelse, da at faa noget mere lagt over paa Persontrafikken paa de korte Afstande og noget mindre paa Godstrafikken. At forhøje Taksterne paa de korte Afstande yderligere vilde jeg anse for meget uheldigt, navnlig naar jeg tager i Betragtning, at Dobbeltbilletternes mulige Bortfald i sig selv betyder en ganske væsentlig Forhøjelse af Taksterne paa de korte Afstande. Jeg har foretrukket i alt væsentligt at holde mig til Godstaksterne, som jo skulde give de 13 af de 15 Mill. Kr., som Lovforslaget er beregnet paa at skulle indbringe, fordi jeg har en Følelse af, at Publikum allerede nu er meget stærkt irriteret af de nuværende Persontakster. Jeg har særdeles mange Vidnesbyrd om, i hvilken Grad disse Persontakster er faldet det rejsende Publikum for Brystet, og jeg synes ogsaa, man kan spore visse Virkninger deraf. Folk, som rejser meget, vil ganske sikkert være blevet opmærksom paa en vis Forskydning, som er i Færd med at foregaa igen nu — omvendt af tidligere — fra II Klasse til III Klasse. En yderligere Forhøjelse af Persontaksterne vilde yderligere forcere denne Bevægelse. Og saa vanskeligt som Stats-